

Jan Paweł II

Rok Różańca : rozważanie przed modlitwą "Anioł Pański" : (27 października 2002 r.)

Salvatoris Mater 5/2, 357

2003

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SALUTATIONEM „ANGELUS DOMINI” UNA CUM SUMMO PONTIFICE RECITANTIBUS

Rozważanie przed modlitwą „Anioł Pański”
(27 października 2002 r.)⁸

Rok Różańca

1. Zbliża się już koniec października, miesiąca różańca świętego. Jak wiecie, następne miesiące, aż do października r. 2003, złożą się na specjalny Rok Różańca. Pragnąłem bowiem, aby dwudziesty piąty rok mojego pontyfikatu upływał pod znakiem tej modlitwy.

Najważniejszym powodem zaproponowania praktyki różańca jest fakt, że stanowi on skuteczny środek dopomagający wiernym w podjęciu owej kontemplacji oblicza Chrystusa, do której zachęciłem nazajutrz po Wielkim Jubileuszu Roku 2000.

2. Niedościęgnionym wzorem kontemplacji chrześcijańskiej jest Najświętsza Maryja Panna (por. *Rosarium Virginis Mariae*, 10). Od poczęcia aż do zmartwychwstania i wniebowstąpienia Jezusa spojrzenie niepokalanego Serca Matki było skupione na Jej Boskim Synu – spojrzenie zdumione, spojrzenie przenikliwe, spojrzenie pełne bólu, spojrzenie rozpromienione radością (por. tamże). Tego właśnie pełnego wiary i miłości spojrzenia Maryi uczą się pojedynczy chrześcijanie i wspólnota chrześcijańska, gdy odmawiają różaniec.

Aby «rozwinąć chrystologiczny wymiar różańca» (tamże, 19), List apostolski *Rosarium Virginis Mariae* łączy trzy tradycyjne cykle tajemnic – radosnych, bolesnych i chwalebnych – z nowym cyklem: tajemnic światła, które dotyczą życia publicznego Jezusa.

3. Różaniec, jak każda prawdziwa modlitwa, nie odrywa od rzeczywistości, lecz pomaga nam w niej żyć w wewnętrznym zjednoczeniu z Chrystusem i dawać świadectwo miłości Boga. Wspomniany dokument uczy nas tym samym odkrywać piękno odmawiania różańca w rodzinie. «Rodzina, która modli się zjednoczona, zjednoczona pozostaje» (tamże, 41).

Poza tym różaniec «jest ze swej natury modlitwą pokoju». W tym Rok Różańca chrześcijanie winni skupić uwagę na Chrystusie, Księżu Pokoju, ażeby w sercach i w stosunkach pomiędzy narodami dominowały myśli i gesty sprawiedliwości i pokoju. [...]

O Maryjo, która wkładasz w nasze dłonie koronkę różańca świętego, naucz nas go odmawiać, abyśmy w twojej szkole stali się prawdziwymi ludźmi kontemplacji i świadkami Chrystusa!

⁸ „L'Osservatore Romano” 24(2003) nr 1, 51.